

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/257/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010786
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114010786.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Pavla Sládka, v trestnej veci proti odsúdenému O. S., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 30.06.2014 sp. zn. 2PP/56/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.12.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného O. S., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 61 odsek 1 Trestného zákona zamietol a § 62 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. zamietol žiadosť odsúdeného O. S. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 61 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorú však do dňa neverejného zasadnutia na krajskom súde bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 61 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, po výkone polovice uloženého alebo podľa rozhodnutia prezidenta SR zmierneného trestu odňatia slobody môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 61 odsek 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, do ktorej nápravno-výchovnej skupiny je odsúdený zaradený.

Podľa § 62 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, osoba odsúdená za trestný čin vraždy podľa § 219, ako aj obzvlášť nebezpečný recidivista alebo osoba odsúdená na výnimočný trest odňatia slobody môže byť podmiennečne prepustený až po výkone dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Vychádzajúc z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú splnenie povinností a

správanie sa odsúdeného, ktorým preukazuje skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vyššie uvedených ustanovení krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pri postupe o rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody striktno postupoval v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Z hodnotenia riaditeľa ústavu krajský súd zistil, že odsúdený bol dňa 24.06.2003 premiestnený do Ústavu na výkon trestu v Hrnčiarovciach nad Parnou. Dňa 06.06.2006 bol premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Dňa 23.07.2013 bol opätovne premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde je umiestnený na oddiele s diferenciačnou skupinou „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného na začiatku výkonu trestu v predchádzajúcich ústavov odňatia slobody nebolo na požadovanej úrovni, bolo kolísavé. Vyskytovali sa u neho aj závažnejšie porušenia ústavného poriadku. Postupne sa však jeho správanie intervenciou pedagogického personálu stabilizovalo a bolo na požadovanej úrovni. Za aktívny prístup a vzorné plnenie za daných úloh a spoluprácu pri plnení programu zaobchádzania mu bolo udelených viacero disciplinárnych odmien rôzneho druhu. Výsledkom jeho snaženia bolo postupné preradenie až do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Správanie a vystupovanie odsúdeného v priebehu výkonu trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou je na požadovanej úrovni. Doposiaľ bol 18-krát disciplinárne odmenený. Disciplinárne tresty nemá vykázané. Odsúdený nie je zaradený na žiadne pracovisko a to zo zdravotných dôvodov. Je poberateľom invalidného dôchodku. Záverom hodnotenia sa konštatuje, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza podľa hodnotenia rizík sociálneho zlyhania sa u odsúdeného javí ako menej priaznivá vzhľadom na spáchanie obzvlášť závažného zločinu, ako i vzhľadom na to, že má ukončené len základné vzdelanie. Vzhľadom na tieto skutočnosti riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienkové prepustenie a doporučil odsúdeného podmienkovo prepustiť.

Z výsledkov vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky pre jeho podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že u odsúdeného bola splnená podmienka na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vzhľadom k tomu, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu v podobe dvoch tretín a takisto bolo zistené, splnenie jednej z dvoch materiálnych podmienok nevyhnutných pre podmienkové prepustenie a to skutočnosť, že počas výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností počas výkonu trestu preukázal určité polepšenie. Táto skutočnosť mala za následok aj to, že bol preradený z maximálneho stupňa stráženia až do výkonu trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Aj podľa názoru krajského súdu vak nebola splnená druhá materiálna podmienka nevyhnutná preto, aby odsúdený mohol byť podmienkovo z výkonu trestu odňatia slobody prepustený a to podmienka spočívajúca v tom, že sa od odsúdeného dá očakávať, že v budúcnosti v prípade jeho podmienkového prepustenia by tento viedol riadny život. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje predovšetkým na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je hodnotená zo strany riaditeľa ústavu ako menej priaznivá a to z dôvodu, že odsúdený spáchal obzvlášť závažný zločin vraždy ako aj skutočnosť, že má ukončené len základné vzdelanie. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na samotnú osobu odsúdeného, ktorý už bol v minulosti súdne trestaný a to aj k podmienkovému trestu odňatia slobody pričom v skúšobnej dobe sa však neosvedčil a bol mu nariadený nepodmienkový trest odňatia slobody. Je teda zrejmé, že odsúdený už má dostatočné skúsenosti pokiaľ ide o výkon trestu odňatia slobody ako aj s podmienkovým odsúdením, kde mal dostatok možností preukázať už v prvom prípade, že je schopný viesť riadny spôsob života, ktoré skutočnosti však v čase plynutia skúšobnej doby podmienkového odsúdenia nevyužil, opätovne sa dopustil trestnej činnosti v dôsledku čoho mu bol nariadený nepodmienkový trest odňatia slobody.

Podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Podmienkové prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nie len ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienkovom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac

nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností teda i krajský súd dospel k záveru, že samotná osoba odsúdeného nedáva dostatočné záruky k tomu, že v prípade podmiennečného prepustenia by sa tento opakovane nedostal do rozporu so zákonom, nakoľko takéto možnosti v minulosti mal avšak tieto náležitým spôsobom nevyužil. Na základe týchto skutočností preto krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v predmetnej veci rozhodol správne a v súlade so zákonom a keďže ani krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.